

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

**Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти**

**«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І
ВИРОБНИЦТВУ»**

**Актуальні питання розвитку аграрного та
земельного права: національний і
міжнародний вимір**

19 травня 2022 року

Біла Церква

2022

відчуженню. Примусове припинення права власності на земельну ділянку здійснюється виключно в судовому порядку.

Скасування цього обмеження може бути предметом розгляду всеукраїнського референдуму. Єдине виключення – спадкування, але і в цьому випадку земельна ділянка повинна бути продана, обміняна чи подарована спадкоємцем протягом року з дня її прийняття у спадщину.

Окрім того, існує ціла низка земель, які у будь-якому випадку не можуть передаватися у приватну власність.

До таких земель відносяться, зокрема, землі оборони, землі загального користування населених пунктів, окремі землі водного фонду і лісогосподарського призначення.

Підсумовуючи вищевказане можна дійти висновку, що іноземці та особи без громадянства поки не зможуть купити землі сільськогосподарського призначення, однак на землі несільськогосподарського призначення таких обмежень немає.

Список літератури

1. Актуальні питання розвитку земельної реформи в Україні / А.С.Даниленко, Ю.Д.Білик, М.Ю. Гарбуз та ін.; За ред. Ю.Д.Білика — К.: Урожай, 2004. — 96 с.
(http://masters.donntu.org/2009/ggeo/yarosh/library/article_2.htm0)
2. Земельний кодекс України Кодекс від 20.12.2001 № 2905-III. База даних «законодавство України»/BP URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#top> .
3. Т.Бондарев, Т.Сторожук /Зміни земельної реформи.
https://biz.ligazakon.net/aktualno/8715_zemelna-reforma-shcho-zmnitsya-z-1-lipnya-2021-roku

УДК: 35

ПРИЙМАК М.Ю., студентка 2 курсу

Науковий керівник – **РОСАВІЦЬКИЙ О.О.**, старший викладач.

Білоцерківський національний аграрний університет.

ОРГАНІЗУЮЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

У доповіді розглянуто актуальні питання організуючої діяльності державної служби, зокрема співвідношення таких понять як державна служба та державний службовець.

Ключові слова: Державні органи, державна служба, громадські організації, закон, посада.

Актуальність даної теми, на мій погляд, обумовлена тим, що саме державний механізм є основною ланкою в структурі влади. Цей механізм приводиться в дію людьми, а його функції залежать від кадрового складу. Отже питання комплектування організованої діяльності державного механізму здобувають одне з першорядних значень.

Служба в державних органах, державних і громадських організаціях є одним із видів соціальної діяльності людей. Організуюча діяльність держави охоплює різноманітні сфери життєдіяльності суспільства, тому державна служба регулюється нормами не тільки адміністративного права, але і нормами інших галузей права. Наприклад,

державна служба регулюється частково нормами трудового права. Спрямованість діяльності службовців на обслуговування населення породжують не тільки адміністративні, але і цивільні правовідносини. Державна служба здійснюється на державних посадах. Тому посада – необхідний елемент державної служби. Посада – первинний осередок апарата, передбачений для одного працівника, утворений в розпорядницькому порядку. Державна служба має і процесуальний аспект, що містить у собі порядок надходження на службу, проходження її (тобто просування за посадою, одержання відповідних кваліфікаційних розрядів), звільнення зі служби. Особи – службовці є кадровим складом (або особовим складом чи персоналом) органів державного управління. Будучи співробітниками державного органу, вони фактично перебувають на службі у держави і виконують її завдання та функції. Саме вони є останньою ланкою державного управлінського механізму, через яку реалізується виконавча влада. Як вже відзначалося, основним нормативним документом, що регламентує питання державної служби в Україні, є Закон “Про державну службу”, ст. 1 Закону “Державна служба і державні службовці”, визначає, що державна служба – це професійна діяльність осіб, які займають посади в державних органах та їх апарату, щодо практичного виконання завдань і функцій держави, за що їм виплачується заробітна платня із державного бюджету. Закон визначив поняття “посади” і “посадової особи”. Посада – це визначена структурою і штатним розписом первинна структурна одиниця державного органу та його апарату, на яку покладено встановлене нормативними актами коло службових повноважень. Посадовими особами вважаються керівники та заступники керівників державних органів та їх апарату, інші державні службовці, на яких законами, або іншими нормативними актами покладено здійснення організаційно – розпорядчих та консультативно – дорадчих функцій. В Україні, на сьогоднішній день, державна служба має кар’єрний характер, з окремими інститутами посадової державної служби. Вона ґрунтується на засадах демократизму, законності, гуманності та справедливості. Згідно до Закону “Про державну службу” державний службовець має право: користуватися правами і свободами, які гарантуються громадянам України Конституцією і законами України. Відповідно до прав, державний службовець має обов’язки. До них належать наступні: додержання Конституції України та інших актів законодавства України; забезпечення ефективної роботи та виконання завдань державних органів, відповідно до їх компетенції; недопущення порушень прав і свобод людини та громадянина; безпосереднє виконання покладених на них службових обов’язків, своєчасне і точне виконання рішень державних органів чи посадових осіб, розпоряджень і вказівок своїх керівників; збереження державної таємниці. Державний службовець повинен діяти в межах своїх повноважень. Отже, підсумовуючи все, що було зазначено вище про державну службу, безумовно варто ще раз відзначити тісний зв’язок її з державою. Державна служба – це самостійний вид трудової діяльності, яку здійснюють люди (державні службовці). Ця діяльність здійснюється професійно та покликана забезпечити виконання повноважень, Роздивившись історичні шляхи становлення в Україні такої діяльності, як державна служба, стає зрозуміло, що за такий короткий період дуже важко створити бездоганно діючу і оптимально ефективну систему. Тому зараз часто доводиться стикатися з

недосконалістю та не повною ефективністю діяльності державних органів, але постійно відбуваються вдосконалювальні процеси, видаються нові закони і постанови, виправляються старі. Важко не помітити того, що цей процес вдосконалення вже йде і з кожним роком набирає більшу швидкість та ширше охоплює всі аспекти, що стосуються державного управління.

Список літертури

1. Закон України "Про державну службу" за станом на 1 травня 2022р./Верховна Рада України. Київ : Парлам. вид-во, 2022. 19 с. (Закон України)

УДК 35.07/.08(477):005.2'06

ЩЕРБИНА О.Є., студентка 2-го курсу

Науковий керівник – **МЕЛЬНИК О.Г.**, канд. юрид. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ПРАВОВИЙ ЗВИЧАЙ ЯК ДЖЕРЕЛО РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОГО ПРАВА

Питання звичаю як джерело права в романо-германській правовій сім'ї є суперечним. Розглянемо формування звичаю та його місце в джерелах права романо-германської системи.

Ключові слова: звичай, романо-германське право.

Першою історичною формою (джерелом) права є правовий звичай, і погляди на нього в романо-германській правовій сім'ї є доволі не однозначними і розбіжними. Думки розходяться між прибічниками соціологічної концепції та прихильниками позитивістської теорії. Прибічники соціологічної концепції перебільшують роль звичаю в романо-германському праві і вважають, що звичай базується на ідеї принципової відмінності звичаєвого права від державного. Також одночасно, прихильники позитивістської теорії фактично виступили проти звичаю і намагаються скасувати його місце в практиці. На думку Р. Давида, звичай у романо-германському праві не є тим основним і первинним елементом права, як того бажає соціологічна школа, проте його роль разом із тим аж ніяк не є такою незначною, як вважають позитивісти [1, с. 102].

Різновиди звичаїв, які вирізняє Р. Давид [2, с. 99]:

1. Звичаї, які є додатком до закону. Вони створюють найоптимальніші умови для роз'яснення і застосування нормативно-правових актів.

2. Звичаї, які діють на зміст закону. Вони регулюють лише суспільні відносини, які не врегульовані законодавством. У деяких державах це закріплюється на рівні законодавства.

3. Звичаї, які діють всупереч закону. Вони є доволі рідкими в романо-германській системі права, тому зачасту можуть обмежуватись. Це пов'язано з тим, що ні в одній країні суди не виступають проти законодавчої влади.

ЗМІСТ

Процько М.І. Окремі питання земельно-правової реформи.....	3
Андрушко І.О., Малишко І.В. Новелли податкового законодавства щодо фізичних осіб підприємців.....	5
Андрущенко М.М., Настіна О.І. Землі громадської забудови та землі житлової забудови: спільні та відмінні риси.....	7
Бреус А.О., Грек І.М. Волонтерський рух: становлення та розвиток на Білоцерківщині.....	9
Богданевич Д.І., Терещук М.М. Правова культура в Україні: проблеми формування...	11
Васютюк А.А., Макарчук В.В. Співвідношення міжнародних злочинів та злочинів міжнародного характеру.....	13
Гребенко А.Є., Настіна О.І. Про право іноземців та осіб без громадянства на землі сільськогосподарського призначення.....	15
Дроваль А.С., Настіна О.І. Обмеження прав на землю.....	16
Зайцева Н.В., Настіна О.І. Конституційні засади реалізації права власності на землю в Україні.....	19
Козубенко Я.С., Настіна О.І. Правові питання використання земель запасу.....	21
Морська В.Р., Настіна О.І. Правові засади збереження земель.....	22
Мельник В.Р., Мельник Л.М. Проблема людської свободи в екзистенціалізмі.....	24
Пустовіт І.С., Макарчук В.В. Поняття «вимушена міграція» в юридичній літературі.....	26
Слободянюк В.С., Бровко Н.І. Проблемні питання реалізації закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» в період війни.....	28
Качалов В.О., Пахомова А.О. Правова охорона винаходів: міжнародний досвід.....	31
Дзюман А.К., Ломакіна І.Ю. Трудова міграція в сучасних умовах.....	33
Клименко Д.О., Самойлович А.А. Актуальність запобігання корупції у земельних відносинах.....	35
Костюк Р.М., Сокиринська О. А. Нюрнберзький процес з погляду сучасності.....	37
Кубрик А.О., Сімакова С.І. Правові підстави протидії корупції в органах поліції України.....	39
Майстренко А.А., Малишко І.В. Податкова реформа в період воєнного стану.....	41
Мерзлов В.С., Мельник О.Г. Створення належних умов для реалізації прав людини в Україні через призму принципу рівності та недискримінації.....	43
Мідянка І. І., Єфремова І.І. Значення договорів у реалізації цивільних прав.....	45
Пархоменко С.О., Мельник О.Г. Гарантії діяльності правозахисників у досягненні цілей щодо захисту прав людини в ЄС.....	47
Плахотнюк А. В., Аргат Я. П. Історія розвитку патронату над дітьми в Україні.....	48
Малишко Д.В., Терещук М.М. Гносеологічні витоки правової системи України.....	50
Сергєєв О. В., Мельник О. Г. Воєнні кримінальні правопорушення, вчинені російськими окупантами на території України.....	52
Норченко К.С., Настіна О.І. Землі сільськогосподарського призначення: сучасні проблеми та виклики.....	54
Плахотнюк А.В., Сімакова С.І. Правові засади запобігання корупції в медицині.....	56
Петрук Н.В., Настіна О.І. Реалізація права на землі сільськогосподарського призначення в сучасних умовах.....	59
Приймак М.Ю., Росавіцький О.О. Організуюча діяльність державної служби.....	60